

РЕШЕНИЕ

№ 39536

гр. София, 27.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 19.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разглежда дело номер **7764** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 98 ал. 2 от АПК и във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).
Образувано е по жалба на Б. С. С., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/1376 / 11.04.2024 г., в частта, в която е извършено намаление на подпомагането както и са извършени редукции по СЕПП, СПП, по Подмярка 13.1 и по ЗДП, издадено от зам.изпълнителния директор на ДФ“Земеделие“.
Жалбоподателят в жалбата си, в съдебно заседание и в писмени бележки, чрез процесуалния си представител излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорваният акт и сочи, че същият е постановен при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Сочил, че през 2020г. същият е изпълнявал всички изисквания на схемите по които е кандидатствал за финансово подпомагане, като от органите не са извършвани никакви проверки и не са констатирани никакви нередности. Твърди се още, че административният орган е допуснал нарушения на чл.35 и чл.36 от АПК при издаването на акта. Моли оспорваният акт да бъде отменен изцяло. Претендира разноски по делото.
Ответникът по жалбата – Зам. изпълнителен директор на ДФ“Земеделие“, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Моли обжалваният акт да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Моли съда, при отхвърляне на жалбата да присъди юрисконсултско възнаграждение в полза на ДФЗ.
Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:
Жалбоподателят е подал заявление за подпомагане за 2020г. с Уникален идентификационен

номер УИН 22/200520/98566 от 2020г.В заявлението са посочени схеми и мерки за подпомагане за 2020 г. – СЕПП, СПП, подмярка 13.1 и по ЗДП.

По повод на влязло в сила Решение № 594/24.01.2024 г. по адм.д. № 3084/22 г. по описа на АССГ, с което е отменено предишно Уведомително писмо с № 02-220-6500/1376/10.03.2022г. е издадено оспорваното Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/1376 / 11.04.2024 г.,в частта, в която е извършено намаление на подпомагането както и са извършени редукции по СЕПП, СПП, по Подмярка 13.1 и по ЗДП, издадено от зам.изпълнителния директор на ДФ“Земеделие“.

На кандидата били извършени административни проверки по подаденото заявление въз основа на база данни „Площи допустими за подпомагане“. Установено било, че от декларираните площи по СЕПП за кампания 2020г. за 14 бр. БЗС / подробно посочени в табличен вид на л.16-18 от делото/, недопустими за подпомагане са 5.14 ха, тъй като същите не отговарят на изискванията на чл.8, ал.2 от Наредба № 2 от 26.03.2018 г.

С Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/1376 / 11.04.2024 г., е извършено намаление на подпомагането както и са извършени редукции по СЕПП, СПП, по Подмярка 13.1 и по ЗДП, издадено от зам.изпълнителния директор на ДФ“Земеделие“ в размер на 9431.74 лв

По делото е изслушана и приета СТЕ,неоспорена от страните, в която вещото лице е дало отговори на поставените му задачи / л.131-135 от делото/.

Други доказателства не са ангажирани от страните.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от надлежната страна, в законоустановения срок при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – зам. изпълнителен директор на ДФЗ - като съгласно чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция, видно от Заповед № 03-РД-3203/24.07.2023г. / л.8-11 от делото/. Съгласно чл. 11а т. 1 и 2 от ЗПЗП разплащателната агенция приема, проверява и взема решение по заявления за плащане по схеми и мерки за подпомагане Общата селскостопанска политика и извършва разплащания по тях. Същият е издаден в предвидената от закона форма, поради което същият не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Оспореният акт е издаден в писмена форма, съдържа правните и фактически основания за неговото издаване, но същият е издаден при съществени нарушения на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон.

Съгласно чл. 32, § 2 от Регламент /ЕС/1307/2013 г. за целите на настоящия дял „хектар, отговарящ на условията за подпомагане“ означава а/ всяка земеделска площ от стопанството, която се използва за селскостопанска дейност. Съгласно чл. 4, т. 1, б. „н“ от същия регламент, „селскостопанска дейност“ означава: поддържането на земеделска площ в състояние, което да я прави подходяща за паша или обработване без подготвителни действия, които са извън рамките на обичайните земеделски методи и машини, съгласно определени от държавите членки критерии въз основа на установената от Комисията рамка, или извършване на минимална дейност, която се определя от държавите членки, в земеделски площи, които естествено се поддържат в състояние, подходящо за паша или обработване.“

Съгласно чл. 62 от Регламент /ЕС/ № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти /ЕИО/ № 352/78, /ЕО/ № 165/94, /ЕО/ №

2799/98, /ЕО/ № 814/2000, /ЕО/ № 1290/2005 и /ЕО/ № 485/2008 на Съвета/Регламент 1306/2013/, §2, буква а/ Комисията приема актове за изпълнение, с които определя правилата, необходими за еднакво прилагане на настоящата глава, и по-конкретно: а) правила относно мерките за административни проверки и проверки на място, които държавите членки следва да извършват във връзка със спазването на задълженията, ангажиментите и критериите за допустимост, произтичащи от прилагането на правото на Съюза.

Въз основа на тази разпоредба е приет Регламент за изпълнение /ЕС/ № 809/2014 на Комисията от 17 юли 2014 година за определяне на правила за прилагането на Регламент /ЕС/ № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на интегрираната система за администриране и контрол, мерките за развитие на селските райони и кръстосаното съответствие /Регламент за изпълнение № 809/2014.

В нормата на чл. 30, ал. 1 от ЗПЗП, е предвидено създаването на Интегрирана система за администриране и контрол, която включва системата за идентификация на земеделските парцели, както и интегрирана система за контрол. Съгласно чл.33 от ЗПЗП Системата за идентификация на земеделските парцели е географска информационна система с послойна структура на данните, която се създава въз основа на ортоизображения и действа на ниво референтен парцел – физически блок. Интегрираната система за контрол включва административни проверки на подадените заявления за подпомагане и проверки на място /чл. 37, ал. 1 от ЗПЗП/. Административните проверки се извършват автоматизирано, като резултатите от тях се отразяват само в административния акт, с който се взема решение по чл. 11а, ал. 1, т. 1 по заявленията за подпомагане.

Видно е, че процесното писмо е издадено във връзка с влязъл в сила съдебен акт, но отново от административния орган не са спазени указанията по прилагането на закона дадени със посоченото съдебно решение.

Посочено е, че намалението се извършва на база извършени административни проверки, но по делото не са представени никакви доказателства, кога и от кого са извършени, и какви са били констатациите от тези проверки. Не са посочени конкретните мотиви за извършеното намаление на исканите суми от жалбоподателя, въз основа на което намаление е определена оторизираната сума за изплащане по схемите и мерките за които е кандидатствал жалбоподателя. Не са извършени и проверки на място.

На следващо място като правно основание за налагане на корекцията и 14 бр. БЗС е посочена разпоредбата на чл.8, ал.2 от Наредба № 2/26.03.2028 г. за критериите за допустимост на земеделските площи за подпомагане по схеми и мерки за плащане на площ.Цитираната разпоредба обаче съдържа три хипотези, като в оспореното решение не е посочена коя от трите се отнася до процесните БЗС.Приетото по делото заключение по СТЕ, което съдът кредитира като обективно и безпристрастно дадено също не може да санира този пропуск от административния орган. Същото е изготвено именно въз основа на документите по делото и информация от ДФЗ – РА, която обаче не беше представена по настоящото дело от ответника.Видно от заключението, вещото лице е извършило справка за всеки един от парцелите и не е констатирало наличие на повече от сто броя дървета или храсти на декар, не е констатирало наличието на скални съоръжения които да заемат повече от 10 % от общата площ.

Не е налице твърдяното от органа основание на чл.38в, ал.3 от ЗПЗП, тъй като съгласно тази разпоредба минималният размер на земеделските парцели, които могат да бъдат заявявани за подпомагане, е 0,1 хектара.Това изискване следва да се следи още при подаване на заявлението за подпомагане, като видно от доказателствата по делото е спазено от жалбоподателката.

По изложените съображения, съдът намира, че обжалваното уведомително писмо е

незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с изложените в мотивите на съдебното решение указания по прилагането на закона.

При този изход на спора се дължи произнасяне и по заявеното от страна на жалбоподателя искане за присъждане на разноски. Същото е своевременно направено и основателно. С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в тежест на ответника по жалбата следва да се възложат направените по делото разноски, които са в общ размер на 810 лева/10.00 лв. - държавна такса, 800.00 лв. депозит за вещо лице/.Адвокатско възнаграждение не е претендирано и такова не следва да се присъжда.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София- град, трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. С. С., Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/1376/ 11.04.2024 г., издадено от зам.изпълнителния директор на ДФ“Земеделие“.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне по заявление с УИН 22/200520/98566 от 2020г, при спазване дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" да заплати на Б. С. С.,ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата в размер на 810.00лв. / осемстотин и десет/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване, пред Върховния административен съд, по реда на АПК в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

: